

۱۹۰ - ای یاران الهی

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۹۰ - ای یاران الهی

ای یاران الهی، ملاحظه نمائید که در این امر عظیم چقدر بلایا و رزایا و مصائب و بلیات بر احبای الهی وارد چقدر نفوس بقربانگاه عشق در نهایت وجد و سرور شتافتند و چقدر اشخاص جان و مال و منال بتالان و تاراج دادند چقدر اطفال صغیر که یتیم گشتند و چقدر مادران ناتوان اولاد نازنین خویش را بخون آغشته مشاهده نمودند چه بنیانها که بر باد رفت و چه بزرگوارها بی سر و سامان گشتند بسا اهل صدر جلال بصف نعال افتادند و مستقرین بر سریر اسیر حصیر شدند علی الخصوص حضرت اعلی روحی له الفداء صدر مبارکش هدف هزار تیر رصاص شد و جمال قدم گردن مبارکش در زیر سلاسل و اغلال افتاد از ایوان اسیر زندان گشت و مبتلا در دست عوانان معرض ضرب شدید شد و مورد طعن شنیع از چهار مملکت منفی و سرگون شدند و از منفائی به منفای دیگر ارسال گردیدند تا آنکه بیست و دو سال در سجن اعظم مسجون گردید همیشه در تحت تهدید شمشیر بود و بکرات و مرات اسیر اغلال و زنجیر گشت و همچنین نفوس مقدسی که الیوم ملأ اعلی بنور جبینشان روشن و منیر است چه صدمات که خوردند و چه بلایا که تحمل فرمودند و عاقبت کأس موهبت کبری را از لب شمشیر نوشیدند. و مقصود از همه اینها این بود که نفوس مقدسه‌ای تربیت شوند و در ظل کلمة الله باعظم کمالات عالم انسانی موفق شوند چون شمع بر افروزند و جهان ظلمانی را روشن نمایند بنیان نفس و هوی براندازند و بنیاد روح و تقوی بلند نمایند نور توحید بخشند و فیض جدید مبذول دارند. آیا سزاوار است سلوکی جز بر قدم ایشان؟ لا والله اینست موهبت عظمی اینست نشئه صهبای هدی اینست مسرت کبری مادون آن عاقبتش خسران مبین است و ذلّ و هوان بی مثل و نظیر. پس ای یاران الهی از هر فکری بگذرید و از هر اندیشه‌ای چشم پوشید اهتمام بامری نمائید که عاقبتش نور مبین باشد و شمع علین و الا یا حسرة علی العباد.

ORIGINAL

AUDIO